Súd:	Okresný súd Nitra
Spisová značka:	10C/88/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4115203971
Dátum vydania rozhodnutia:	26. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Zuzana Singerová
ECLI:	ECLI:SK:OSNR:2017:4115203971.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Zuzanou Singerovou v spore žalobcov: 1/ I. T., narodený XX.X.XXXX, bytom D. č.XXX, 2/ C. T., narodená XX.X.XXXX, bytom D. č.XXX, obaja právne zastúpení advokátskou kanceláriou: JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., so sídlom Piešťany, Sad A. Kmeťa 24, proti žalovanému: P. C., narodený XX.X.XXXX, bytom K. D. XXX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, o ochranu osobnosti, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1/ 35 000 eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 2/ 35 000 eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobcom 1/ a 2/ sa priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

IV. Žalobcovi 1/ sa vracia súdny poplatok 1116 eur po právoplatnosti tohto rozsudku prostredníctvom Slovenskej pošty a.s..

V. Žalobkyni 2/ sa vracia súdny poplatok 1050 eur po právoplatnosti tohto rozsudku prostredníctvom Slovenskej pošty a.s..

VI. Žalovaný je povinný zaplatiť Slovenskej republike prostredníctvom Okresného súdu Nitra súdny poplatok zo žaloby 2166 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia žalobou, ktorá bola doručená na Okresný súd Nitra 17.2.2015 požadovali, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný každému z nich zaplatiť 35.000 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku titulom náhrady nemajetkovej ujmy za zásah do ich osobnostných práv, usmrtením ich syna Martina Kúdelu vo veku 21 rokov pri dopravnej nehode, ktorú spôsobil 24.2.2012 žalovaný. Žalobcovia uviedli, že žalovaný týmto neoprávneným zásahom do ich osobnostných práv im privodil závažnú ujmu, pretože v dôsledku smrti svojho syna veľmi výrazne nielen bezprostredne po incidente, ale aj niekoľko rokov po ňom pociťujú silný pocit smútku, šoku, strachu, traumy, bezmocnosti, zúfalstva, beznádeje, čo sa výrazne odrazilo na ich duševnom a psychickom rozpoložení. Smrťou svojho syna stratili možnosť ďalej s ním viesť súkromný a rodinný život, rozvíjať a udržiavať vzájomné vzťahy a v ich rámci uplatňovať vlastnú spoločnú rodinnú integritu. Uvedené následky neoprávneného zásahu nemožno odstrániť len morálnou satisfakciou, pretože žiadna forma morálneho zadosťučinenia by nepostačovala na to, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá ujma žalobcov. K žalobe pripojili aj obžalobu na osobu žalovaného.

2. Žalovaný sa k žalobe a listinnému dôkazu, ktoré listiny mu bolo doručené nevyjadril.

3. Právny zástupca žalobcovi návrhom doručeným súdu 26.5.2015 navrhol konanie prerušiť konanie až do právoplatného skončenia trestného konania vedeného na Okresnom súde Nitra, sp. zn. 21T/100/2012. Súd v tomto konaní síce pokračoval v konaní iba zisťovaním stavu tohto trestného konania, ale bez rozhodnutia o návrhu na prerušenie konania a preto o ňom rozhodol až dodatočne uznesením z 13.7.2017 č.k. 10C/661/2015-95 tak, že ho zamietol, pretože dôvod na prerušenie konania už odpadol.

4. Po právoplatnom skončení konania sp. zn. 21T/100/2012 súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalovaný, ktorý mal upovedomenie o pojednávaní doručené do ústavu na výkon trestu, svoju neúčasť ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním bez jeho prítomnosti. Matka žalovaného krátko pred pojednávaním súdu oznámila, že sa dohodli na zastupovaní s právnym zástupcom a preto požiadala o odročenie pojednávania. Označená právna zástupkyňa na výzvu súdu oznámila, že právne zastúpenie žalovaného neprevzala. Súd preto pojednával a vec rozhodol.

5. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní trval na podanej žalobe, pretože v trestnom konaní bolo preukázané, že žalovaný zasiahol do osobnostných práv žalobcov, pričom e žalovaný nenamietal tvrdenia uvedené v žalobe, tieto sú teda nesporné a preto žiadal vyhovieť žalobe v celom rozsahu. Právny zástupca navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškania, ktorému návrhu súd nevyhovel, pretože žalovaný nebol predvolaný a svoju neúčasť ospravedlnil včas, aj keď dôvody neuviedol.

6. Žalobca 1/ na pojednávaní uviedol, že okrem syna C. majú s manželkou aj syna P., ktorý má 29 rokov, v čase nehody mal 24 rokov, a je introvert, pričom C. bol extrovert, bol ho vždy plný dom, mal dobré srdce a všetkým sa snažil pomáhať. Medzi bratmi bol dobrý vzťah. P. zatiaľ nie je ženatý a nemá deti. S T. boli kamaráti z obce, pričom v jej susedstve mal kamaráta s ktorým sa stretával. V čase nehody pracoval, takisto aj jeho syn, ktorý manželke prispieval na domácnosť. V súvislosti s tým, čo sa stalo nemal žiadne zdravotné problémy, ani duševného charakteru, preto nenavštevoval lekára, ale pociťuje, že jeho život je prázdny. Žalovaný im krátko po tragédií zaslal ospravedlňujúci list, kde napísal, že ho to všetko mrzí, neskôr však zmenil postoj, neodčinil im ani časť nemajetkovej ujmy ani neuhradil majetkovú ujmu, neprispel ani na pohreb a pomník. Čo sa týka majetkovej sféry žalovaného, má vedomosť, že jeho stará matka je majetná, rozprávala, že ho z toho dostane prostredníctvom peňazí.

7. Žalobkyňa 2/ na pojednávaní uviedla, že keby si syn spôsobil smrť svojim vlastním zapríčinením, niesla by za to zodpovednosť z hľadiska toho ako ho vychovávala, ale nie takto. C. mal veselú povahu, volal ich, ako aj starých rodičov zo srandy po mene. Jeho brat je introvert, po tejto uvedenej udalosti sa ešte viac uzavrel do seba, nechce sa s nimi baviť, ani chodiť na cintorín a presťahoval sa do C. izby, kde má jeho fotku. Bratia mali medzi sebou pekný vzťah, podržali sa, chodili spolu von. S deťmi bývala dennodenne, manžel chodil na týždňovky. To čo sa stalo im zobralo 20 rokov zo života, keď si predstaví, že už mohol byť ženatý, mohol mať už deti a oni vnúčence. Tragická udalosť jej spôsobila zdravotné problémy so žalúdkom, nakoľko problémy dusí v sebe. Psychiatra nenavštevovala, s manželom sa vedeli podržať a vyriešiť to, rovnako jej pomohli kolegovia v práci. Okrem toho má ďalšieho syna a starých rodičov, ktorých opatruje. S T. boli len kamaráti, poznali sa však iba mesiac ale myslí si že bol do nej zaľúbený. V čase smrti C. pracovala, nebola odkázaná na jeho finančnú pomoc, je pravda, že jej dával 100 euro, ale odkladala mu ich. V čase keď sa presťahovali do D., do rodičovského domu sa stala tragédia pri ktorej zomreli deti, ktoré sadli opitému vodičovi do auta, preto vždy trvala na tom, že svoj deti odvšadiaľ príde zobrať, hoci aj o druhej v noci, aby sa im nič nestalo a teraz si vyčíta si, že si syna neustrážila.

8. Svedkyňa X. E. na pojednávaní uviedla, že má dve dcéry, pričom mladšia z nich je žalobkyňa v druhom rade. Staršia dcéra žije v L., ona žije so žalobkyňou v druhom rade v spoločnej domácnosti. Keď išla do dôchodku C. mal tri roky, chodievala ho zaniesť do škôlky, staršieho vnuka P. do školy. To čo sa stalo jej podlomilo zdravie, nevie sa z toho spamätať. C. bol šikovný, pomáhal starému otcovi, vždy keď prišiel domov pýtal sa, čo navarila. Na cintorín chodieva dvakrát týždenne pre zdravotné problémy, predtým chodievala každý deň.

9. Svedok I. E. na pojednávaní uviedol, že žalobkyňa v druhom rade je jeho dcéra, žalobca v druhom rade je jeho zať, pričom s oboma má dobrý vzťah. C. pri ňom vyrastal, všetkým veľmi chýba, v ich živote sa všetko zmenilo. S tým čo sa stalo sa zmieriť nedá. Každé ráno si uvedomuje, že C. tu už nie je.

10. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcov 1/ a 2/ a svedkov X. E. a I. E. a mimo pojednávania sa oboznámil s pripojeným trestným spisom Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/100/2012, z neho s obžalobou a rozsudkom, s rodným a úmrtným listom C. T., s lustráciou Sociálnej poisťovne na osobu žalovaného, na základe čoho mal za preukázané nasledovné skutočnosti:

XX. Martin T. sa narodil XX.X.XXXX v X. C. a bol synom žalobcov. Dňa 24.2.2012 viedol žalovaný ako vodič v smere na obec E. vo večerných hodinách v obci D., okres X. C., na ceste III. triedy č. 06439 osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia Combi, EČ: X.-Z., kde v úseku pred školou nesledoval situáciu v cestnej premávke, pričom prešiel do protismeru, v dôsledku čoho prednou časťou vozidla narazil do chodcov syna žalobcov C. T. a T. P., ktorí po náraze vyleteli vľavo mimo vozovku. Následkom dopravnej nehody syn žalobcov C. T. utrpel mnohopočetné zranenia, ktorým na mieste dopravnej nehody podľahol a T. P. utrpela mnohopočetné zranenia, ktorým podľahla nasledujúci deň vo V. nemocnici L.. Žalovanému bola v čase dopravnej nehody v dychu zistená prítomnosť alkoholu v koncentrácii 1,02 mg/l, pričom bezprostredne po nehode neposkytol zrazeným chodcom prvú pomoc a v jazde pokračoval, kde následne narazil do dopravného značenia betónového kríža a oplotenia, pričom svojím konaním spôsobil škodu viacerým poškodeným. Keďže žalovaný naplnil spáchaním predmetného skutku viacero skutkových podstát trestných činov viedlo sa proti nemu trestné konanie na Okresnom súde Nitra pod spisovou značkou 21T/100/2012, kde vystupoval v procesnom postavení obžalovaného, pričom predmetom konania bolo vyriešenie otázky viny a trestu, ako aj náhrady škody voči poškodeným subjektom, ktoré si uplatnili v adhéznom konaní nárok na náhradu škody riadne a včas. Žalovaný bol pre spáchanie prečinu usmrtenia, prečinu neposkytnutia pomoci a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Nitra z 16.3.2016 sp. zn. 21T/100/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 21.2.2017 sp. zn. 1To/62/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.2.2017 Žalovanému bol v uvedenom trestnom konaní uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, pričom bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na doživotie. Súčasťou rozsudku boli aj výroky o náhrade škody poškodeným, pričom žalobcom 1/ a 2/ bol priznaný nárok na náhradu škody 6443,38 eur, ktorý pozostával z nákladov spojených s pohrebom syna žalobcov C.. Z lustrácie Sociálnej poisťovne na žalovaného súd zistil, že v období 1.7.2015-12.5.2017 vykonával samostatne zárobkovú činnosť ako živnostník a od 30.5.2017 je vo výkone trestu odňatia slobody pracovne zaradený.

12. Podľa článku 16 odsek 2 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len "Ústavy"), každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

13. Podľa článku 1 odsek 2 Ústavy, Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná, a svoje ďalšie medzinárodné záväzky.

14. Podľa hlavy I článku 8 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd z 4.11.1950, ktorý Československá federatívna republika ratifikovala 19.3.1992 a pre Slovenskú republiku sa stal záväzný 1.1.1993 právo na rešpektovanie rodinného, súkromného života, obydlia a korešpondencie.

15. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "Občiansky zákonník"), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

16. Podľa § 13 odsek 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

17. Podľa § 13 odsek 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

18. Podľa § 13 odsek 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

19. Podľa § 16 Občianskeho zákonníka, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

20. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

21. Podľa § 420 odsek 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

22. Podľa § 420 odsek 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá.

23. Podľa § 420 odsek 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

24. Podľa § 4 odsek 1 písmeno c) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

25. Podľa § 9 odsek 1 uvedeného zákona, vodič je povinný na vozovke alebo v jazdnom pruhu jazdiť vpravo pri pravom okraji vozovky alebo jazdného pruhu; to neplatí pri obchádzaní, predchádzaní, otáčaní alebo odbočovaní.

26. Podľa § 4 odsek 1 písmeno e) uvedeného zákona, vodič je povinný dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a chodcom, najmä deťom, osobám so zdravotným postihnutím, osobitne voči osobám, ktoré používajú bielu palicu, a starým osobám.

27. Podľa § 66 odsek 2 písmeno b) uvedeného zákona, účastník dopravnej nehody je povinný b) poskytnúť podľa svojich schopností a možností zranenej osobe prvú pomoc a bezodkladne privolať záchrannú zdravotnú službu.

28. Podľa § 66 odsek 2 písmeno c) uvedeného zákona urobiť potrebné opatrenia na záchranu osoby alebo majetku ohrozeného dopravnou nehodou,

29. Podľa § 16 odsek 1 uvedeného zákona, vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôsobiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad.

30. Podľa § 193 veta tretia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, (ďalej len "CSP") je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

31. Predmetom konania je nárok žalobcov 1/ a 2/ z titulu ochrany osobnosti podľa § 11 a nasledujúce Občianskeho zákonníka a to práva na ich súkromie a rodinný život, ktoré boli porušené, pričom požadujú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, keďže nie je, podľa ich názoru, postačujúce zadosťučinenie podľa § 13 odsek 1 Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník pre prípad neoprávneného zásahu do osobnosti fyzickej osoby vymedzuje tri prostriedky občianskoprávnej ochrany a to zadržovaciu žalobu, odstraňovaciu a satisfakčnú. Ak teda môže byť nemajetková ujma na osobnosti postihnutej fyzickej osoby primerane vyvážená niektorou z foriem morálneho zadosťučinenia, poskytnutie príslušnej morálnej satisfakcie treba uprednostniť a len v tých prípadoch, kde došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere a kde intenzita tohto zásahu nie je primerane napraviteľná inými právnymi prostriedkami, treba považovať za opodstatnené a spravodlivé priznanie zadosťučinenia v peniazoch. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (t.j. materiálnej satisfakcie) je vždy, v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu a existencia

závažnej ujmy, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod.) vnímala aj každá iná fyzická osoba (s poukazom na uznesenie Najvyššieho súd Slovenskej republiky, sp.zn. 4Cdo/81/2011).

32. Z vykonaného dokazovania a to z pripojeného trestného spisu mal súd za preukázané tvrdenia žalobcov 1/ a 2/ v žalobe, ktoré žalovaný nenamietal a to, že ich syn C. zomrel 24.2.2012 vo večerných hodinách, v po tom, čo žalovaný do neho narazil osobným motorovým vozidlom, ktoré viedol tak, že v rozpore s ustanovením § 4 odsek 1 písmeno c) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke nesledoval situáciu v cestnej premávke a v rozpore s ustanovením § 9 odsek 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke prešiel do protismeru, v dôsledku čoho v rozpore s ustanovením § 4 odsek 1 písmeno e) zákona č. 8/22009 Z.z. o cestnej premávke v prednou časťou vozidla narazil do chodcov C. T. a T. P. idúcich po ľavom okraji vozovky v smere jazdy vozidla, ktorí po náraze vyleteli mimo vozovku, následkom čoho C. T. T. P. utrpeil mnohopočetné zranenia, ktorým na mieste dopravnej nehody podľahli , žalovaný pokračoval v jazde, čím porušil ustanovenie § 65 písmeno aj zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a v rozpore s ustanovením § 66 odsek 2 písmeno b) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke C. T. a T. P. neposkytol podľa svojich schopností a možností prvú pomoc a ani neprivolal záchrannú zdravotnú službu a rovnako v rozpore s ustanovením § 66 odsek 2 písmeno c) zákona č. 8/2209 Z.z. o cestnej premávke neurobil potrebné opatrenia na záchranu osôb ohrozených dopravnou nehodou, pričom v čase o 20.56 hod. mal v dychu zistenú prítomnosť alkoholu v koncentrácii 1,02 mg/l. Vina žalovaného bola preukázaná v trestnom konaní, ktorým rozsudkom je súd podľa § 193 CSP viazaný a preto v tomto konaní neskúmal zavinenie žalovaného, ale vychádzal zo zistení obsiahnutých v trestnom spise. V konaní bolo výsluchom žalobcov ako rodičov a svedkov ako starých rodičov C. preukázané, že medzi C. a jeho rodičmi bol blízky vzťah. C. bol extrovert, dobrosrdečný a preto mimoriadne dôležitý prvok vo svojej rodine a to o to viac chýba svojim rodičom, starým rodičom a bratovi. C. zomrel vo veku 21 rokov, nečakane, tragicky a úplne zbytočne, pričom sa tak stalo v dôsledku hrubého nedbanlivostného a nezodpovedného správania sa žalovaného, ktorý ho zrazil nečakane od chrbta po prejdení do protismeru pod vplyvom alkoholických nápojov, a neposkytol mu potrebnú pomoc, pričom v dôsledku jeho správania zomrela aj C. 13 ročná kamarátka T.. Žalovaný tak neoprávnene zasiahol do práva C. rodičov na ochranu ich súkromia a práva na rodinný život tak, že bola narušená celistvosť a integrita ich rodiny, ktoré následky sú trvalé a neodstrániteľné, keď ochudobnenie žalobcov v citovej oblasti je nenapraviteľné a permanentné a preto aj podľa názoru súdu nie je zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 Občianskeho poriadku dostatočné.

33. Súd pri určení výšky náhrady prihliadal na už uvedené okolnosti intenzity vzájomného vzťahu C. a jeho rodičov, jeho mladý vek, dopad do duševnej sféry jeho rodičov, ktorým táto nehoda a strata ich milovaného dieťaťa navždy zmenila a poznačila život a tak ako aj život celej rodiny, a hoci nemuseli vyhľadať odbornú pomoc, došlo u nich k nenapraviteľnej strate, ktorá mala nepriaznivý dôsledok na ich fyzický aj psychický zdravotný stav, ktorý pretrváva aj v súčasnosti. Súd prihliadal aj na okolnosti, za ktorých k vzniku nemajetkovej ujmy prišlo a na mieru zavinenia konania žalovaného, ktorú súd hodnotil veľmi prísne, pričom prihliadol aj na to, že zo strany žalovaného nebola žalobcom, ako jeho rodičom poskytnutá žiadna adekvátna satisfakcia, pretože žalovaný neprejavil úprimnú ľútosť nad svojim skutkom, aj napriek tomu, že rodine žalobcov zaslal ospravedlňujúci list, avšak z jeho postoja demonštrovaného v trestnom konaní, súd považoval takúto formu ľútosti za čisto formálnu. V konečnom dôsledku aj z pasívneho postoja žalovaného v tomto konaní je možné vyvodiť, že nepopieral závažnosť svojho konania, teda bol pravdepodobne uzrozumený s následkami svojho nerozvážneho konania, ktoré malo fatálne následky na rodinu žalobcov. Vzhľadom k tomu, že strata blízkej osoby a najmä dieťaťa je pre väčšinu ľudí tou najväčšou stratou, s ktorou sa môžu v živote stretnúť, pričom nemajetkovú ujmu pozostalí pociťujú veľmi úkorne a je preto potrebné, aby bola z ich pohľadu spravodlivo nahradená a aj s poukazom na nález Ústavného súdu Českej republiky I.ÚS 2844/14 z 22.12.2015 súd dospel k záveru, že žalovaná výška nemajetkovej ujmy je primeraná, pretože žalobcovia preukázali minimálne päť z deviatich kritérií a preto súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť každému zo žalobcov náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 35000 eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd podľa § 232 Civilného sporového poriadku určil dlhšiu lehotu na plnenie, vzhľadom k priznanej výške nemajetkovej ujmy.

34. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 odsek 1 CSP a v konaní úplne úspešným žalobcom, priznal náhradu trov plnom rozsahu.

35. Žalobca 1/ zaplatili súdny poplatok zo žaloby vo výške 1116 eur a žalobkyňa 2/ vo výške 1050 eur Pretože žalobcom 1/ a 2/ bola nemajetková ujma spôsobená trestným činom sú podľa § 4 odsek 2 písmeno j) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov oslobodení od platenia súdneho poplatku a preto im súd zaplatené poplatky podľa § 11 odsek 1 uvedeného zákona vrátil. Pretože súd žalobe vyhovel a pretože žalobcovia 1/ a 2/ sú oslobodení od súdnych poplatkov, rozhodol súd podľa § 2 odsek 2 veta prvá zákona uvedeného zákona, že žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok zo žaloby určený podľa položky 7b odsek b) sadzobníka súdnych poplatkov k zákonu vo výške 2166 eur (66 eur + 2100 eur čo je 3% zo sumy 70000 eur (2x35000 eur).

Poučenie:

Proti výroku I. až III. tohto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.(§ 365 ods. 2 CSP) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.

Proti výroku IV. až VI. tohto rozsudku nie je odvolanie prípustné (§ 355 odsek 2 CSP v spojení s § 357 CSP)